

SLOVENSKI MESTNI MISIJON

+ Giampaolo Crepaldi

Dragi bratje in sestre v Kristusu.

S to sveto mašo začenja ljudski misijon za slovenske vernike v naši škofijski Cerkvi. Skupno z vami se želim zahvaliti Bogu za ta milostni dogodek, ki prihaja k nam v velikonočnem liturgičnem času, da nam prinese duhovno prenavo po daru bolj krepke vere, bolj trdnega upanja in bolj dejavne ljubezni. Gospod je tisti, ki prihaja k nam, da nas spodbudi s svojo navzočnostjo in močjo za bolj krepko in velikodušno krščansko pričevanje. Posebej se želim zahvaliti vsem - duhovnikom in krščanskim občestvom - ki so se trudili, da so organizirali ta važen in pomemben cerkveni dogodek. Prav posebna zahvala gre vsem misijonarjem, ki se bodo te dni trudili, da približajo vas same, vaše družine in vaša občestva Gospodu Jezusu.

Ta mestni misijon mora pomagati, da bomo odkrili svojo krščansko poklicanost. Pri tem moramo predvsem upoštevati, da je in mora biti na začetku vsakega poklica osebno iskustvo Boga. Vsebina, ki je lastna krščanskemu poslanstvu je tista, o kateri je sveti Pavel govoril Korinčanom: "Spominjam vas bratje na evangelij, ki sem ga vam oznanil in ste ga tudi sprejeli ter stojite trdni v njem. Po njem ste na poti rešitve ... Izročil sem vam predvsem to, kar sem prejel" (1Kor 15,3^a). Sveti Pavel nas hoče spomniti na prvotno in glavno sporočilo tega oznanjevanja: "Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopan je bil in tretji dan je bil obujen, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim ... Nazadnje za vsemi pa se je kot negodniku prikazal tudi meni (v 3-8). Ta odlomek je eden najstarejših v Novi zavezi in ta formulacija je nastala štiri ali pet let po Kristusovem vstajenju, se pravi okrog leta 38-40 (osemintrideset - štirideset) po Kristusu. Ta formulacija je predhodna evangeljskim spisom kot tudi pismom svetega Pavla. Odlomek je temeljne

važnosti tako z zgodovinskega kot s teološkega vidika, ker nam omogoči, da spoznamo bistvo prvotnega oznanjevanja apostolov, ki je bilo osredotočeno na Jezusovi smrti, na njegovem pokopu in na njegovem vstajenju ter na četrtem mestu na Jezusovem prikazovanju Petru in enajsterim, prvim kristjanom tja do Pavla, se pravi Cerкви kot taki.

Takrat se je prvotna Cerkev kot misijonarska Cerkev izoblikovala prav z iskustvom Vstalega Kristusa. Kar so apostoli in prvi kristjani izkusili je prav to, da je Jezus, ki je umrl in je bil pokopan, resnično vstal tretji dan, da je torej on zares *Živi*. Jezus namreč živi in deluje sredi njih, ki mu pripadajo, kajti on je tisti ki nadaljuje z vodenjem svoje Cerkve (čolna) po tokovih časov in po valovih zgodovine. Z eno besedo Jezus Kristus je Gospod živih in mrtvih, kajti *on je umrl za naše grehe*. Že pred svetim Pavlom, je prvotno evangelijsko oznanjevanje poudarjalo odrešilni pomen Jezusove smrti. Zato je Kristus osnova same Cerkve in vsebina njenega oznanjevanja.

Vsak izmed nas, ki je potopljen v skrivnost Kristusove smrti in vstajenja, je obenem poklican, da sledi evangeliju in da prinaša evangelij. Ob tem ljudskem misijonu prosimo Gospoda, da bi vsak izmed nas mogel doživljati močno in globoko skrivnost Boga in njegovo brezhibno navzočnost v zgodovini. Če bo naše življenje zaznamovano z Božjo navzočnostjo, tedaj bomo pripravljene, da naredimo nekaj lepega in velikega za evangelij, za dobrobit bratov, za današnjo Cerkev. To bo milostna priložnost za nas same, za naše družine in za naše mesto.

Zaupati hočemo Mariji, naši nebeški Materi, ta mestni misijon: ona bo nas vse pripeljala k svojemu Sinu, k Vstalemu, k Živemu.